

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

Μέσα στο κρεβάτι του τὸ παιδί εἶχεν ἀποκοιμηθῆ. Ὑπὸ τὸ ἀμυδρὸν φῶς λάμπας, τὸ κίτρινο πρόσωπό του ἐφωτίζετο δειλά. Ἀπὸ τὰ πυρέσσοντα στήθη του ἐξέφευγον ἀναστεναγμοὶ καὶ ἡ ἀναπνοή του ἦτο ταχεῖα. Τὸ παραλήρημά του ἀντήγει πενθίμως εἰς τὸ δωμάτιον, καὶ συνώδευε τοὺς κτύπους τοῦ ὁρολογίου.

Ἐντὸς τοῦ δωματίου πενυχθῶς ἐπιπλωμένοι, οἱ γονεῖς του ἴσταντο ἀκίνητοι καὶ ἄφωνοι.

Ὁ φόβος τοῦ θανάτου του τοὺς εἶχεν ἀποιαρρύνει ἐντελῶς.

✱•✱

Ἡ μὴτέρα πρώτη διακόπτει τὴν σιγὴν.

Νομίζω, ὅτι κοιμᾶται!..

— Ὁ πατήρ χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ, κλίνει βεβαιωτικῶς τὴν κεφαλήν.

Καὶ ἀμφότεροι ἀπειμακρύνθησαν τῆς κλίσης καὶ κἀθήμιντα παρὰ τὴν θερμάστραν.

Τότε διέκοιγεν ὁ εἰς ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἄλλου νὰ ἀναβλύζουσαν τρομαγμένα δάκρυα.

Καλὸ μου παιδί..... ἔκαμιν ἐκείνη καταβιβάζουσα τὴν κεφαλήν καὶ ἀφίνουσα τὰ δάκρυά της νὰ ρεῦσουν ἐλευθέρως ἐπὶ τῆς ἐστίας.

Ὁ σύζυγος ἔλαβε τὰς χεῖρας τῆς καὶ τὰς ἔσφιξε δυνατά :

— Μὴν κλαῖς, τῆς εἶπε, κἀθε ἐλπίς δὲν εἶνε ἀκόμη χαμένη, ὁ ἰατρός δὲν μᾶς ἀπήλπισεν ἐντελῶς ἀπ' ἐναντίας μᾶς ἔδωκεν ἐλπίδας..

Ἐσιώπησαν. Κατόπιν ἡ μὴτηρ ἐπανέλαβεν :

— Ὁ Ἀλβέρτος, θὰ ἐπανέλθῃ γρήγορα ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον ;

— Ναί.

— Ἀγαπᾶ τόσον πολὺ τὸν ἀδελφόν του !..... Ἀλλὰ ἀκούα βήματα.

Πράγματι ἡ θύρα ἠνοίχθη μετὰ προφυλάξεως καὶ ἕνας νέος ἦκοσι πέντε ἐτῶν εἰσῆλθε.

✽✽✽

Εἰς τὸ τελευταῖον πάτομα τοῦ ἰδίου σπλητιοῦ κατόκει μίᾳ χίρᾳ, τῆς ὁποίας ἡ μόνη θυγάτηρ Μαργαρίτα ἦτο μοδίστια.

Ὁ Γῶργος ἠῆχαρισειετο νὰ τὴν βλέπῃ, τόσον ὠραίαν καὶ τόσῳ χαριτωμένην.

Δυστυχῶς καὶ ὁ μεγαλείτερος ἀδελφός του Ἀλβέρτος ἠσθάνετο τὴν ἰδίαν εὐχαρίστησιν.

Ἡ μητέρα των — ἡ κυρία Ρονιελὸ — δὲν ἠργησε νὰ τὸ ἐννοήσῃ καὶ νὰ τὸ ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν σύζυγόν της.

— Φθάνει τῆς εἴτε ἐκεῖνος, τὰ ὠραῖα μάτια μιᾶς μοδίστρας, ποτὲ δὲν μποροῦν νὰ κάμουν κακό.... Ὁ Ἀλβέρτος εἶναι νέος.... μὴν ἀνησυχεῖς....

Ἡ κυρία Ρονιελὸ δὲν ἐλείσθη ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ συζύγου της καὶ ἀτηγόρευσε εἰς τὸν μικρόν της νὰ ὀμυλῇ περὶ τῆς Μαργαρίτας, ἐνώπιον τοῦ Ἀλβέρτου.

Ὅταν ὁ Ἀλβέρτος εἶδε τὸν ἀδελφόν του ἀσθενῆ, ἐλησμόνησε τὸν πόνον του καὶ ἔλαυσε νὰ τὸν ζηλοτυπῇ.

✽✽✽

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου, ἐπέρωτο ὁ μικρὸς Γῶργος νὰ λάβῃ διὰ τελευταίαν φορὰν τὰ πρωτοχρονιάτικὰ του δῶρα, καὶ ὁ Ἀλβέρτος ἐσκέπτετο, τί ἔπρεπε νὰ τοῦ ἀγοράσῃ διὰ νὰ τὸν διασκεδάσῃ περισσότερο.

Ὅταν εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὸ δωμάτιον, ὁ Γῶργος ἐσηκώθη ἀφίνων φωνὴν παραπόνου. Ὅλοι προσέτρεξαν πλησίον του. Προσελάθησε νὰ μειδιάσῃ ψιθυρίζων.

— Καλὴ σπέρα, καλέ μου....

— Πές μου, αὔριον, ποῦ εἶνε πρωτοχρονιά, τὶ θέλεις νὰ σοῦ κάμω δῶρον ;

— Θὰ ἦθελα.... ἕνα νευρόσπαστο.... πῆγαινε γρήγορα νὰ μοῦ τὸ ἀγοράσῃς....

Ὅταν ὁ ἀδελφός του ἐξῆλθε καὶ ἡ θύρα ἐκλείσθη πάλιν ὁ Γῶργος ἠρώτησε τοὺς γονεῖς του :

— Καὶ σεῖς τί θὰ μοῦ ἀγοράσετε ;

— "Ό,τι θέλεις ἀγαπημένε μου !

— Μοῦ τὸ ὀρκίζεσθε ;

— Ναί, ναί.

— "Ε! λοιπὸν θέλω τὴν Μαργαρίτα !

—*—*—

"Η κυρία Ροντελὸ ἀνεσκόρτησε καὶ εἶπε καταδορυβημένη :

— "Θέλεις νὰ ἔλθῃ νὰ σὲ ἰδῇ ; "Αλήθεια, κάθε ἡμέραν ἐρωτᾷ γιὰ σὲ τὴν ὑπερέτιαν....

— "Όχι τὴν θέλω.... Τὴν θέλω ἀδελφὴν μου !...

— Δὲν ξέρεις τί λές, ἔκαμεν ἡ Ροντελό.

— Τότε ἀρήσατέ με ν' ἀποθάνω ἡσυχος ! Δὲν ἔπρεπε νὰ ὀρκισθῆτε.

Καὶ ὁ μικρὸς Γιώργος ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμούς.

"Όταν ἡ μητέρα του τοῦ ἔδωκε τὸ φάρμακον δὲν τὸ ἐδέχθη.

"Η κυρία Ροντελὸ ἐζήτησε τὸν σύζυγόν της διὰ τοῦ βλέμματος.

"Ο σύζυγος εἶχεν ἐξαφανισθῆ. Μετ' ὀλίγον ἐπανήρχετο μετὴν Μαργαρίτα συγκεκλιμένην. Τὴν ἔφεραν πλησίον τοῦ Γιώργου.

— "Ιδοὺ σοῦ τὴν δίδομεν !

"Ο ἀσθενὴς ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς καὶ τὸ πρόσωπόν του ἔλαμψεν ἀπὸ εὐτυχίαν. Κατὰ τὴν ἰδίαν ἐκείνην στιγμήν ὁ Ροβέρτος εἰσήρχετο φέρων τὸ δῶρον του. Ἐσταμάτησεν ἐμβρόντητος.

— "Ελα γρήγορα νὰ ἀγκαλιάσῃς τὴν ἀδελφὴν μου! τοῦ εἶπε.

Τοὺς παρετήρησεν, ἐπὶ πολὺ ἀμφοτέρους καὶ ἀνέκραξε, με δάκρυα εἰς τὰ μάτια:

— "Αδελφέ μου !

Τρεῖς μῆνας μετὰ ταῦτα ὁ "Αλβέρτος καὶ ἡ Μαργαρίτα ἐνυμφεύοντο, πρὸς μεγάλην εὐτυχίαν τοῦ Γιώργου, ὁ ὁποῖος, ὡς ἐκ θαύματος ἐσώθη.

Κ. Νικ.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ. Νεόνυμφος ποιητῆς, ἀναγκασθεὶς νὰ τοξιδεύσῃ δι' ἐπείγουσαν ὑπόθεσιν, τηλεγραφεῖ πρὸς τὴν σύζυγόν του :

"Αχ! ἂν γυρίσω ἐδῶ κι' ἐκεῖ

Μὰ ἡ ψυχὴ μου κοντὰ σου μένει

Σὺ μὲ θυμᾶσαι λίγο, κακῆ ;

Πές μου ; — "Απάντησις πληρωμένη.